

**Ba ngày tĩnh tâm Mùa Chay 15,16,17 tháng 3 năm 2018 tại
Cộng Đoàn Công Giáo Hoan-Thiện.
Cha giảng phòng Phêrô Nguyễn Huân**

Têrêsa NL ghi lại

Ngày thứ nhất 15/3/2018

Cha Phêrô Nguyễn Huân thuộc Dòng “ Thừa Sai Thánh Tâm”, đến từ Darwin, Cha hiện đang phục vụ anh chị em Thổ dân tại đây.

Cha bắt đầu kể câu chuyện về chiếc áo lễ Cha đang mặc, đó là chiếc áo có thêu hình con rắn gọi là “Con Rắn Cầu Vòng”.

Ngày xưa khi tạo hóa tạo thành con người, họ sống chung với nhau rất tuyệt vời, sau đó có một thần ác đến kiểm soát nhân loại, người dân bèn cầu khẩn xin Thượng đế giúp, và Thượng đế sai một con rắn xuống trần gian, con rắn liền ngậm tất cả mọi người vào miệng, đánh với thần ác. Sau khi thắng thần ác, con rắn liền há miệng ra, và mọi người đi ra ngoài. Theo giáo lý công giáo, con rắn tượng trưng cho ma quỷ, ở đây Con Rắn Cầu Vòng là biểu tượng của Đức Kitô

Trong ba buổi chia sẻ này tôi xin giúp các ông bà anh chị em nhìn thấy cái mình có, nhận ra sự kiện để biết sự việc xảy ra.

Có 3 điều để chúng ta chuẩn bị trong Mùa Chay là Cầu nguyện, Sám hối, và Bỏ thí.

Hôm nay tôi xin chia sẻ ngược lại trước hết tôi nói về **bỏ thí**.

Sau năm 1975, lúc đó đang ở Kontum, tôi không có ý định ra đi. Thời đó, trước khi bị bắt, Cha bề trên Alexio Lộc đã tấn phong Đức Cha Long làm Tổng Giám Mục. Trong thời gian đó, vào Mùa Chay Thánh, ngay ngày Thứ Sáu Tuần Thánh, tất cả mọi người không còn gì để ăn, các anh em tập sinh rất đói. Các

Cha người thì tự lo trồng cấy, còn tôi lo chăn nuôi. Vì không còn gì để ăn, nên xin ý kiến Cha bề trên, ngài bèn cho phép giết 2 con heo cho các thầy ăn, mặc dù hôm đó là ngày Thứ Sáu Tuần Thánh !

Sau đó tôi chạy về Phước Tĩnh, nhưng không được nhập tịch, cuối cùng muốn được nhập tịch tôi phải viết tờ giấy “ Phải lấy vợ mới được nhập tịch!”.

Rồi tôi vượt biên đến Melbourne, vào dòng “ Thừa Sai Thánh Tâm”. Ở Melbourne, cũng không thoải mái vì lạnh quá, chuyển đến Adelaide cũng còn lạnh quá! Cuối cùng bề trên cho bài sai về Darwin.

Sau đây là những câu chuyện thực tế xảy ra trong thời gian tôi làm thừa sai 20 năm tại Darwin.

Tôi đến một giáo xứ nơi đó có một dòng sông chảy ngang qua tên gọi là Daily River. Nhà xứ là một nhà lâu, mái ngói bằng tôn, nhiệt độ ban ngày thường xuyên 37-38 độ C, có ngày được hơn 20 độ!

Nhà thờ được xây từ năm 1952, khánh thành vào năm 1962. Khi tôi đến đó, lá roi phủ đầy mái tôn nhà thờ, biến nhà thờ thành một cái đập, khi có mưa nước dột khắp nơi.

Tôi phải nhờ các Sơ giúp bằng cách cột dây vào mình rồi từ từ leo lên cắt mấy cành cây. Khăn Thánh thì một màu vàng úa, không được trắng như tuyết như khăn Thánh ở Trung Tâm Hoan Thiện đây.

Sau một thời gian có người xin rửa tội cho 2 đứa bé, tôi rất mừng, cho hẹn.

Nhưng đến ngày giờ hẹn để rửa tội chờ hoài không thấy ai đến !! tôi tìm gặp được cha mẹ 2 đứa trẻ thì họ nói bận đi shop !!

Trong vòng 10 năm coi xứ, không có đám cưới, nhưng trong đám tang thì tất cả mọi người đều rước lễ. Có một ông trong làng đã “rãi con” từ đầu làng đến cuối làng! Có 5, 6 người từ đầu làng đến cuối làng thì rước lễ bình thường, còn giải tội thì họ chỉ biết làm dấu thánh giá.

Một lần có người nói với cha muốn xin rửa tội cho mấy đứa trẻ, tôi lái xe 2 giờ thì đến nơi, tôi thật ngạc nhiên khi thấy tất cả mọi người đều mặc áo trắng, thắt cà vạt, dĩ nhiên là đi chân không. Hỏi ra thì mới biết cả làng muốn được rửa tội! Nhưng làm sao bây giờ vì không có ai đã được học giáo lý. Lúc đó tôi rất bối rối và chỉ biết cầu nguyện “ Xin Chúa mở mắt con”. Tôi giảng về Chúa cho họ trong khoảng 15 phút, cuối cùng thì cho họ được rửa tội, cũng như cho rước lễ và thêm sức.

Khi về nhà tôi rất lo âu, bèn nói với cha già, cha già trả lời “ lucky cho cha!” vì nếu khi cha đến nơi mà cả làng bỏ đi hết thì cha rửa tội cho ai ? “Cha đã làm hết phần của cha, còn lại để Chúa làm phần của Chúa”

Lạy Chúa xin giúp chúng con nhìn thấy những gì mà chúng con không nhìn thấy.

Tôi đến giáo xứ, một hôm bà Maria nói sau lễ sẽ cho tôi một món quà . Sau lễ tôi đến gặp bà thì bà lục lọi tìm kiếm khắp người lấy ra được một khúc con kỳ đà! Chắc là đã nấu rồi nhưng tôi không thể nào ăn được vì hình như đã nấu được 2 tuần .

Cái tôi có được là cá. Ngồi câu 1,2 tiếng đồng hồ thì được cả trăm kí cá. Và tôi muốn cho cá đến mọi người thì phải đem đến tận nhà cho . Vì vậy việc cho là bình thường.

Mỗi khi hội họp mục vụ cha phải biết nấu ăn, nếu không thì không ai đến.

Trong buổi họp tôi quyết nói cho được việc xin tiền nhà thờ. Mọi người ai cũng ngạc nhiên, Tôi bèn nói “ Tôi không cần tiền, nhưng tôi muốn anh chị em cho”.

Từ đó bình thường thì được \$12, mặc dù là toàn những đồng 5 cent.

Lý do là ngay từ nguyên thủy mình không cho người ta. Người thổ dân ở đây từ thời trước không được nhận trợ giúp một thứ gì từ chính phủ, cho đến thời Thủ tướng họ mới được trợ giúp.

Mưa to, nước lụt dâng cao đến bàn thánh trong nhà thờ, tôi phải đi chạy lụt, khi trở về thì nghe cảnh sát nói đã kéo được một con cá sấu dài 2m từ trong nhà cha ra. Vì nước to không có cá, leo lên mái nhà câu được cá vồ, cho dân làng thì họ không ăn, vì người thổ dân chỉ ăn cá chẻm không ăn cá gì khác.

Vì vậy, khi xin thì sẽ được, nhưng chúng ta có nhìn thấy để mà xin không ? chúng ta đói về ân sủng của Chúa, chúng ta không có con mắt để nhận biết là Chúa Thánh Thần ở trong con mắt chúng ta. Trong bài Tin mừng ngày hôm nay, anh người mù đã tìm đến Chúa , đã đến hồ nước để được rửa và được sáng mắt.

Có một chị đến nói với cha “ Làm gì con cũng thất bại”. Tôi hỏi thăm thì biết chồng chị khỏe mạnh, các cháu khôn ngoan, học hành bình thường. Vậy chị có nhìn thấy bao nhiêu người ngồi xe lăn, bao nhiêu người không nhìn thấy ? Như vậy phải chăng Chúa thương anh chị nhiều hơn người khác? Có nghĩa là chúng ta phải mở mắt ra để nhìn thấy ánh sáng mà Chúa đã cho ta.

Câu hỏi :

1/ Cha có biết nói tiếng thổ dân không?

Có nói 1 thứ tiếng thổ dân, nhưng sau đó mới biết rằng có 8 tiếng thổ dân. Vì vậy nên nói tiếng anh là tốt nhất.

“Hãy làm những gì tốt nhất có thể làm, còn lại do Chúa làm”

2/ Sau thời gian cha làm việc ở Darwin, ân sủng của Chúa có thay đổi được họ không ?

Ân sủng của Thiên Chúa không phải là cái gì mà ta có thể nhìn thấy.

Ngày tĩnh tâm thứ hai 16/3/2018

Đề tài ngày hôm nay cha sẽ nói về Chia sẻ

Trở lại câu chuyện ngày hôm qua về việc ăn chay. Chúng ta có 2 ngày lễ trọng buộc phải ăn chay là Thứ Tư Lễ Tro và Thứ Sáu Tuần Thánh.

Đặt trường hợp khi ta đến nhà thăm một người bạn, họ làm một con gà đãi ta ăn, lại rơi vào ngày ăn chay. Vậy ta có nên từ chối không ăn vì là ngày kiêng thịt?

Nhưng ta phải hiểu là việc ta nhận lời ăn là ta chia sẻ sự vui mừng với người bạn. Ngày xưa khi Đức Mẹ đến thăm Bà Thánh Isave khi nghe tin Bà mang thai là Đức Mẹ đã chia sẻ sự vui mừng với Bà Isave.

Chuyện kể có 3 ông già ở trong viện dưỡng lão,

Ông thứ nhất được hỏi “ sao rồi?” – ông trả lời :”đau lưng quá”

Ông thứ hai “sao rồi ?” – ông trả lời “ mắt không nhìn thấy gì!”

Ông thứ ba “sao rồi?” – ông bèn nói “không , không, đừng đụng vào người tôi”

Vì vậy khi ta nói “không cần” thì làm sao Chúa cho ta được.

Có 3 anh du học sinh đến Darwin hái xoài.

Anh thứ nhất trông mảnh mai, nên được chủ cho đứng bên trong nhà để lựa xoài. Anh phải quyết định để lựa chọn trái nào đúng tiêu chuẩn và trái nào không đúng tiêu chuẩn thì bỏ lại

Sự quyết định để nhận thức không phải dễ, không đủ nhận thức để biết mình thiếu. Vì ta còm no, ta không nhận thức là ta có đủ, nhưng khi ta đói thì ta mới nhận thức là ta đói, ta cần còm ...

Ăn chay không phải là chia sẻ, mà là chịu chấp nhận khó khăn thiếu thốn.

Khi ta làm 3 dấu Thánh giá trên trán, trên miệng, trên ngực ta có hiểu ý nghĩa của 3 dấu đó là gì không ?đó là “xin Chúa ghi Lời Chúa vào đầu con, vào miệng con, vào lòng con”

Khi cha đến phục vụ giáo xứ thứ hai, vào Lễ Noel, mà không có được tượng Chúa Giêsu. Cha tìm khắp nơi thì có được 1 cánh tay búp bê, sau đó là cái đầu và 2 cái chân, khi tìm ra được thân mình lại là thân mình con gái. Cha bèn cắt miếng vải bọc lại nơi cần bọc! Thế là có một lễ Noel vui vẻ!

Năm sau thì có tượng Chúa Giêsu Hải đồng, nhưng được vài năm thì mấy ngón tay Chúa bị mất hết.

Sau đây là câu chuyện Vị Giám Mục có 150 bà vợ.

Theo tục lệ của người thổ dân, gần giống như tục lệ của Việt Nam thời xưa là tảo hôn.

Khi Đức Cha đến một cái làng, ngài biết tục lệ của làng. Lúc đó có một cô bé khoảng 9 tuổi, nhưng cân nặng chỉ 10 kí. Thấy Đức Cha , cô bé kêu cứu “ông cứu tôi, ông cứu tôi!!”. Ngài thấy có 1 cây giáo đâm vào đùi cô bé, ông bồng cô bé và chuyển cho các Sơ chăm sóc. Ngày hôm sau cả làng đến đòi vợ là cô bé, nếu không trả ngài sẽ bị thiêu sống.Suốt đêm ông cầu nguyện với Chúa, ông sức nhớ người thổ dân rất thích 3 thứ là đường, dao và thuốc lá. Sáng hôm sau ngài để trên bàn 3 món đó và hỏi “các ông có muốn những thứ này không?”, họ suy nghĩ và cuối cùng họ quyết định đồng ý để lại người đó cho ông, và ông đã mua được cô bé. Với cách thức này ông đã mua , nghĩa là cứu được 150 cô bé. Khi các cô đến 18 tuổi, ông nói “tao cho” cho mấy người thanh niên, chứ không phải là cưới.

Theo phong tục của 1 sắc dân , khi bạn bế người phụ nữ qua được cánh cửa thì người đó trở thành vợ bạn.

Theo một sắc dân khác, nếu bạn cầm tay một người phụ nữ thì người đó trở thành vợ bạn.

Câu chuyện cho ta thấy ngài Giám mục nhận thức được rằng cái gì cần phải làm và Ngài đã làm.

Nếu chúng ta nhận thức được chúng ta cần phải làm gì?

Nhưng làm sao ta nhận thức được ta làm được gì, và thiếu sót gì?

Xin Chúa luôn đồng hành với chúng ta. Có nhiều lần ta đã giơ tay ra là ta không cần.Đức Thánh Cha trong thông điệp Ngài nói về tiên tri giả, đó là chính chúng ta. Có bao nhiêu bạn trẻ đi vào sai trái mà chúng ta vẫn cảm thấy bình an? Làm

sao để chúng ta nhận biết ra tiên tri giả? Ta phải tìm kẹp ta lại bằng cách ăn chay. Ăn chay là chia sẻ.

Trong đời sống thừa sai, đối với người thổ dân, nhìn thấy họ nhặt được một miếng thịt gà trong ngày thứ sáu, họ ăn, không phải là họ phạm chay.

Câu hỏi:

1/ Ăn chay là phải hãm mình, nhưng trong lòng vẫn còn căm giận, muốn giết người, như vậy có tội không ?

- Có 3 điều để kết thành tội là 1/ biết, 2/ muốn, 3/ làm.

Do đó có ý muốn mà không làm là không có tội.

Sự sợ hãi mà chúng ta hay gặp không đến từ Thiên Chúa mà đến từ ma quỷ.

Mỗi người chúng ta là một món quà tuyệt diệu của Thiên Chúa.

Nếu ta nhìn một người phụ nữ với tà ý muốn chiếm đoạt là có tội. Do đó bí tích giải tội là một điều cực trọng, tuyệt diệu, là bí tích được tha thứ cho toàn thể mọi người.

2/ Người công giáo sống đạo nhưng nghe thêm bài giảng của thiện sư thì có lỗi với đạo không ?

- Một người cố gắng học hỏi để làm cho mình sống tốt hơn thì không có tội

Ngày tĩnh tâm thứ ba – 17/3/2018

Đề tài :Đời sống cầu nguyện

Căn bản của đời sống hàng ngày là cầu nguyện.

Ba điều chính yếu của Mùa chay là Cầu nguyện, Ăn chay và Bỏ thí.

Giáo hội có 2 cách cầu nguyện là Tâm nguyện và Khẩu nguyện.

Năm 1972, cha Tấn trở thành bề trên của tiểu Chứng Viện. Ngài cấm các chủng sinh không được đọc 10 Kính Mừng, chỉ được đọc 5 kinh thôi. Ngắm 5 kinh, vì cần phải suy niệm về kinh Kính Mừng.

Ví dụ : thứ nhất thì gãm Đức Chúa Thánh Thần truyền tin cho Đức Bà thụ thai, ta hãy xin cho Vấn đề chính yếu ở đây là chuyện Mẹ có thai là một chuyện tuyệt diệu cho người phụ nữ 15-16 tuổi vào thời đó.

Nhiều khi chúng ta đọc kinh cầu nguyện nhưng chúng ta chỉ nhớ đọc kinh mà quên cầu nguyện. Mà cầu nguyện không phải là điều gì xa xôi lắm, Ta chỉ cần nói với chúa “ Lạy Chúa, xin cho con làm những gì theo Thánh ý Chúa”, đó là những gì ta làm hàng ngày, như nấu cơm, dọn dẹp nhà cửa, trông cháu ,cho cháu ăn để cháu khỏe mạnh vv... những cái rất cần bên cạnh ta làm là Thánh ý Chúa.

Thánh Lễ là một cách cầu nguyện tuyệt diệu.

Khi tôi bắt đầu vào nhà dòng, thấy một ông thầy cứ nằm trên giường suốt ngày, hỏi ra thì mới biết ông thầy đang cầu nguyện.

Ở Darwin có 5 bà Sơ, tuổi từ 75 đến 83. Người thổ dân khi đi lễ họ chỉ có ngồi. Mấy bà Sơ thì cứ đứng lên ngồi xuống theo đúng nghi thức của Thánh lễ, như vậy làm cho những người thổ dân ngồi phía sau họ không thấy gì hết!

Nhưng muốn nói cho các Sơ là cứ ngồi thì họ không đồng ý. Sau cùng tôi đành kể câu chuyện về đau đầu gối, nếu cứ đứng lên, ngồi xuống thường xuyên sẽ làm đầu gối đau và rồi không còn đứng lên được nữa. Nghe vậy các Sơ mới chịu ngồi yên không còn đứng lên ngồi xuống trong Thánh lễ nữa.

Đời sống cầu nguyện có muôn mặt. Tôi đi ngủ, cảm ơn Chúa . Sáng thức dậy, cảm ơn Chúa, dâng một ngày cho Chúa là cầu nguyện. Làm một việc gì con xin dâng lên cho Chúa là cầu nguyện.

Hoàn cảnh ở Darwin, đứa trẻ không được rửa tội cho đến khi nhận phép Thêm sức, Rửa lễ thì mới rửa tội.

Dạy đứa trẻ nhỏ ở Darwin nhặt được đồng 5xu, đem bỏ vào nhà thờ, đó là đời sống cầu nguyện. Giúp người nghèo, đó là đời sống cầu nguyện, bằng cả tâm hồn.

Mùa chay là mùa mời gọi ta thay đổi, thay đổi tư duy của mình. Từ trước giờ ta làm có hay không ?nếu không thì ta phải thay đổi.

Cầu nguyện không phải là một khuôn mẫu mà ta áp dụng tùy theo môi trường , mà hãy nghĩ rằng Chúa đang yêu thương mình, và muốn ta đồng hành với Chúa.

Câu hỏi :

1/ Đời sống của cha ở Darwin có làm cha nản không ?

- Có, nhiều lúc cũng cảm thấy nản, nhưng vì đó là con đường tôi đã chọn.
- Và tôi đến để đồng hành với họ.

2/ Khi cầu nguyện cho linh hồn có cần nói rõ là cho linh hồn A, B không ?

- Cầu nguyện là chuyện của chúng ta. Trao ban là chuyện của Thiên Chúa.
- Thánh lễ dựng lên là cầu nguyện cho các linh hồn. Trước nhan Chúa không có linh hồn mồ côi.
- Xin lễ là quan trọng, là để tạ ơn và chúc tụng Thiên Chúa.

Buổi Tĩnh Tâm kết thúc, cha cảm ơn mọi người đã lắng nghe cha trình bày và chia sẻ.

